

[Alice Faber]

taller, sulfapræparater og arbejdsmiljøforhold, men også skiftehold og stress kan spille ind. For langt de fleste af dem, der ønsker et reagensglasbarn, gælder det, at kvinden har haft underlivsbetændelse og dermed har fået tilstoppet æggelederne.

Forskningen inden for lægevidenskaben beskæftiger sig meget med behandling og meget lidt med forebyggelse. Der tales meget om den frie forskning, men man glemmer at tænke på den styring, der ligger i tildelingen af økonomiske midler.

Den videnskabetiske komité for Vejle og Fyns amter havde i 1983 99 sager. Deraf var 45 lægemiddelundersøgelser og kun én sag undersøgelse af miljøfaktorer. Komiteen beklager sig også i beretningen over, at lægemiddelundersøgelserne i for høj grad styres af medicinalfabrikanterne med hensyntagen til disses specielle interesser.

Med denne indstilling til forskningsemner hos vor lægestand er den manglende forskning i forebyggelse af ufrugtbarhed forståelig. Mon ikke der var behov for at se på, i hvor stor udstrækning private midler er med til at styre forskningsemner og dermed den udvikling, vort samfund gennemgår? Det er ikke samfundets og menneskehedens interesser, der tilgodeses ved den forskning, der er styret i retning af behandlingsmetoder, som kan sælges med fortjeneste. Forskning, der fokuserer på at undgå skavanker, giver ingen profit til medicinalfabrikanterne.

Hvorfor er forskning i underlivsbetændelse ikke så interessant? Hvorfor fortæller lægerne ikke mændene, at mange underlivsbetændelser og dermed ufrugtbarhed hos kvinder kunne undgås, hvis mændene vaskede sig noget bedre? Hvorfor er det kun kvindelige læger, der påpeger dette gang på gang? Det er i det hele taget bemærkelsesværdigt, at det for den største del er mænd, der med teknikens hjælp vil overtage forplantningen.

Vi finder i SF, at det er vigtigt at gøre sig betragtninger over årsagerne til udviklingen. Det har for os noget med moral at gøre, men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke vil tage stilling til den eksisterende og fremtidige udvikling. Debatten må fortsætte, og vi skal ikke forhaste os med lovgivning, som vi ikke er parat til. Vi havde dog gerne set, at ministeren havde lavet et større forarbejde vedrørende de områder, hvor teknikkerne ikke tjener noget lægeligt formål, og hvor enigheden

om forbud er klar. Vi er vel alle enige med ministeren om forbud mod kloning af menneskelige individer og blandingsvæsener af dyr og mennesker og genmanipulation, men alligevel skal vi vente. Mon ikke indenrigsministeriets folk er kommet længere i overvejelserne og præciseringerne, f.eks. i forbindelse med etikken bag denne enighed? Hvad er det, der gør, at vi er så enige om, at det vil vi ikke?

Ministerens mener, at der skal gives tilladelse til at lave forsøg med overskydende befrugtede æg fra reagensglasmetoden. Ministerens udtalelser er dog lidt kryptiske, men jeg forstår dem som tilladelse til at lave forsøg med befrugtede æg op til fosterets 14. dag, hvis forsøgene har nogle grænser, som ministeren ikke omtaler. Der er kun sat grænser for, hvad fostre, der er udviklet til mennesker, må være udsat for. Ministeren bevæger sig her på en knivsneg. På nuværende tidspunkt kan man kun holde liv i fosteret i 14 dage. Så snart man har en livmoderstatning, kan man forlænge fosterets liv. Hvor går grænsen for forsøg med fostre? Ved 30 dage, ved 60 dage, eller hvor? Det behandles alt for overfladisk i redegørelsen. Hvilke etiske normer ligger til grund for disse synspunkter? Skal man overhovedet tillade forsøg med overskydende befrugtede æg? Jeg føler mig meget beroliget ved, at de foregående ordførere også har været inde på denne problematik, og at ikke alle er enige med ministeren.

Vi er mange – det ved jeg fra debatter ude i landet – der har svært ved at acceptere det. Til gengæld er vi mange, der har problemer, fordi logikken kommer til at mangle, fordi vi er gået ind for fri abort. Vi vil tillade, at fosteret aflives, men ikke tillade forsøg med levende fostre. Hertil vil jeg personlig sige: ja, logikken mangler, men det må den så gøre for mit eget vedkommende. Jeg må dog sige, at flere i min gruppe mener, at der kan tillades forsøg op til 14 dage af fosterets levetid ud fra logikken i forhold til den frie abort.

Derfor vil jeg foreslå, at vi udsætter den tunge beslutning, indtil denne forsøgsmulighed har været lige så gennemdiskuteret i befolkningen som nogle af de andre problemer. Det er nemlig mit indtryk, at mange mennesker er meget tilbage for at ytre sig om, hvornår livet begynder, og dermed om fosterets